

crkvi sv. Marka zaključuje odašiljanje poslanstva i bira odbor u tu svrhu, koji određuje poslanike i daje im instrukcije opet na jednom javnom mjestu. Iz instrukcije se lijepo vidi, što Korčulani hoće. Izričito se spominju Dubrovčani samo tamo, gdje se veli, da nepravom traže knežine. Inače korčulanska općina općenito traži, da ne bude nikom drugom podložna, ni jednoj drugoj općini, time se razumijeva niti dubrovačkoj. Ona ide čak dalje, pa želi, da se izuzme i ispod banske vlasti, želeći, da bude izravno podložna kralju. Vidi se iz toga pasusa, koji smo u prijevodu citirali, da je njima smetalo i to, što su nekoć bili davani pod vlast razne moćne gospode kao Hrvoja i Balšića, ali iz svega ovoga otpora protiv Dubrovčana jasno se vidi, kako im je pogotovu mrsko bilo, što su podložni jednom susjednom gradu. Da njihova autonomija postane još čvršća, hoće oni da i u pogledu prihoda tridesetnice i soli budu potpuno slobodni i nezavisni od zakupaca; oni obećavaju kralju godišnji danak, samo da im on preda tridesetnicu. Hoće i definitivno ukinuće kneževskih imanja, pa i zato će plaćati odštetu kralju; nije nam samo jasno iz instrukcije, misle li oni, da komuna kao pravno tijelo ostane njihov gospodar, ili da ostanu u rukama onih osoba, koje su ih držale. Korčulanska općina pouzdano se nadala, da će tim novčanim otkupima osim učvršćenja autonomije postići i drugu svrhu. Znali su oni sigurno, da se kralj Žigmund nalazi u novčanim neprilikama, pa su valjda mislili, da će ga tim novčanim ponudama predobiti za svoje ciljeve. Rekao sam, da su Korčulani ovaj put otvoreno istupili. Koliko god se u instrukciji opaža žalac protiv Dubrovčana, ipak su vješto sve to prikrili plaštem općenitosti i možda hotimično istakli opći zahtjev za potpunom autonomijom, da pred dubrovačkim knezom prikriju svoju rabotu uperenu poglavito protiv Dubrovčana. Posve je pak vjerojatno, da su Korčulani dali poslanicima i razne druge tajne upute, ali poslanici znajući duh, koji je u Korčuli tada vladao, znali su i mogli su sami na temelju date im punomoći upotrebiti sve moguće metode za postignuće svoga cilja.

Akcija Korčulana protiv dubrovačke vlasti bila je kroz godinu 1416. vrlo aktivna i energična, i to koliko na samom otoku, toliko i kod izvanjskih faktora. U gradu i na otoku Korčuli stajali su knez postavljen od Dubrovčana, pa korčulanska vlada i veliko vijeće u neprijateljskom stavu jedno prema drugome. Korčulani su doduše tolerirali kneza, dopustili mu, da boravi među njima i predsjedava sudskim raspravama, čak njegovo ime postavljali i na čelo listina